

४ आत्मनि । “सोऽथास्य आङ्गिरसोऽङ्गानां हि रसः” इति
ट० उ० । “आङ्गिरस आत्मा कार्यकरणानाम् कथमा-
ङ्गिरसः” । प्रसिद्धं हि यदङ्गिरसङ्गानां रसत्वं तदपाये-
शेषप्राप्तेरिति वक्ष्यामः यस्मात्त्रायमाङ्गिरसत्वात् विशेषा-
नाश्रयत्वाच्च कार्यकरणानां साधारण आत्मा विशुद्धश्च
तस्माद् वागादीनपास्य प्राण एवात्मत्वेनाश्रयितव्य इति
वाक्यार्थः” श० भा० ।

आङ्गिरसेश्वर पु० आङ्गिरसेन प्रतिष्ठितः ईश्वरः । क.शो-
चेत्रस्थे आङ्गिरसप्रतिष्ठिते शिवलिङ्गभेदे ।

आङ्गुरि(लि)क पु० अङ्गुलि (रि) व इवार्थे कन् ।
वा रत्वम् । अङ्गुल्याकृतौ पदार्थे ।

आङ्गूष पु० अङ्गति गच्छति देवान् अग्नि-जपच् अङ्गूषः
ततः स्वार्थे अण् । स्तोत्रे । “तिरः पुरु चिदश्विना रजां
स्याङ्गूषः” ऋ० ३, ५, ५ । “आङ्गूषं स्तोत्रम्” भा० ।
“प्रसन्नहे शवसानाय मूषमाङ्गूषम्” यजु० ३४, १६ ।
“अस्मा इदं प्रय इव प्रयसि भरास्याङ्गूषं वाधे सुवृत्ति”
ऋ० १, ६, १, २ । [भवसन्निवृत्तदेशादौ ।

आङ्गु ति० अङ्गे भवः आङ्गः चतुरर्थ्यां संकाशा० यत् । अङ्ग-
आचको अव्य० आ+चक ए-विभक्तिप्रतिरूपकम् । कामनायाम्
निह० । “त्वासवसुराचके” यजु० २१, १ । आचको
कामये” वे० दी० । “रम्भातुरश्वेवसुभिराचके” य० ४, २१ ।

आचक्षाण ति० आ+चक्ष-शानच् । आख्यानं कुर्वति ।
आचतुर अव्य० चतुःपर्यन्तम् अव्ययी० अच् समा० ।
चतुःपर्यन्ते “आचतुरं ह्रीमे पशवोद्वन् मिथुनायन्ते” ।
माता पुत्रेण मिथुनं गच्छति पौत्रेण प्रपौत्रेण “तत्पुत्रा-
दिनापीति मर्यादार्थः” सि० कौ० ।

आचक्षुस् ति० आ+चक्ष-वा० उषि । आख्यानकर्त्तरि ।
आचतुर्य न० अचतुरस्य भावः “न नजपृष्ठात् इत्यादि” पा०
रू० चतुरादिपर्युदासात् भावे अज् प्रत्ययः । अनैपुण्ये
आचम पु० आ+चम-चञ् वा ह्रस्वः । आचमनशब्दार्थे
“दध्ना सह पलैकन्तु शुद्धं वारि तथाचमे” तन्त्रसा० ।

आचमन ग० आ+चम-भावे ल्युट् । १ जलादेः पाने स्मृत्युक्ते
कर्माङ्गे २ कर्तृसंस्कारके २ क्रियाभेदे च, आ० तच्चे
“आचमने उदकग्रहणप्रकारपरिमाणश्चाह भरद्वाजः ।
‘आयतं पर्वणां कृत्वा गोकर्णाकृतिसत्कारम् । संहता-
ङ्गुलिना तोयं गृहीत्वा पाणिना द्विजः । सक्ताङ्गु-
कनिष्ठभ्यां शेषेणाचमनं चरेत् । मासमज्जनमात्मास्तु
संगृह्य तिः पिबेदपः’ । पाणिना दक्षिणेन “लिःपिबेद-

क्षिणेनापः” इति आदिपुराणोक्तेः । मार्कण्डेयः । “सपवि-
त्रेन हस्तेन कुर्यादाचमनक्रियाम् । नोच्छिष्टं तत्पवि-
त्रन्तु भुक्तोच्छिष्टन्तु वर्जयेत्” । सदनपारिजाते हारीतः ।
‘अन्यैर्यस्य पवित्रस्य न तेनाचमनञ्चरेत्’ । अन्यना य-
न्यिरिति समुद्रकरोऽपि । आचमनानुष्ठितौ देवलः । ‘न’
गच्छन् न शयानश्च न क्रमन् न परान् स्मृशन् । न
हसन् नैव संजल्पन् नात्मानञ्चैव वीक्षयन्’ । क्रमन्
कम्पमान इति रत्नाकरः । आत्मानं आत्मस्थानं हृदयं
वीक्षयन् इति स्वार्थे णिच् । नेत्यनुष्ठितौ । ‘केशाद्वी-
वीमघःकायं संस्मृशन् धरणीमपि । यदि स्मृशति
चैतानि भयः प्रचालयेत् करम्’ । अधःकायं नाभेरधः
प्रदेशम् । करं दक्षिणम् । आचमनानुष्ठितौ गोमिलः ।
‘नान्तरीयैकदेशेन कल्पयित्वोत्तरीयकम्’ इति । अन्तरी-
यमधःपरिधानं तदेकदेशेन उत्तरीयं कृत्वा । मरीचिः ।
‘न बहिर्जातुस्तरया नासनस्यो नचोत्थितः । न पाद-
कास्यो नाचिष्ठः शुचिः प्रयतमानसः । उपस्मृश्य द्विजो
नित्यं शुद्धः पूतो भवेन्नरः । भुक्तासनस्योऽप्याचामेत् नान्य-
काले कदाचन” । जलस्यलोभयकर्मातुष्टानार्थं जलस्यलै-
कचरणेनाचमनं कर्त्तव्यमित्याह पैठोनिभिः । ‘अन्तरुदके
आचान्तोऽन्तरेव पूतोबहिर्रुदके आचान्तो बहिरेव शुद्धो
भवति तस्मादन्तरेकं बहिरेकं च पादं कृत्वा आचामेत् सर्वत्र
शुद्धो भवति” इति । जानुनज्जुर्जलेषु तिष्ठन्नेवाचामेत् ।
‘जानोरुर्द्धं जले तिष्ठान्नाचान्तः शुचितामियात् । अध-
स्तात् शतकल्पोऽपि समाचान्तो न शुध्यति” इति विष्णुक्तेः ।
हारीतः । “आर्द्रवासा जले कुर्यात् तर्पणाचमनं जपम् ।
शुष्कवासा स्थले कुर्यात् तर्पणाचमनं जपम् । कात्यायनः ।
‘ज्ञानमाचमनं होमं भोजनं देवतार्चनम् । प्रौढपादो
न कुर्वीत स्वाध्यायं पितृतर्पणम् । आसनारूढपादस्तु
जानुनोर्जङ्घयोस्तथा । कृतावसक्थिको यस्तु प्रौढपादः
स उच्यते” । आसनरूढपादः आसनारूढपादतलः ।
जानुनोर्जङ्घयोः कृतावसक्थिकः वस्त्रादिना कृतपृष्ठजा-
तजङ्घावन्धः तद्वयेन भेदप्रतीतिः । अत्र च “अनेको
द्वाह्ये दारुशिले भूमिसमे इष्टकाश्च संकीर्णभूता” इति
वोधायनवचनात् तथाविधपादोऽपि कुर्यात् । व्यासः ।
“शिरः प्राष्ठ्य कण्ठं वा मुक्ताकर्क्षाश्लोऽपि वा । अकृत्वा
पादयोः शौचमाचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत् । अपः पाणि-
नखाभ्योः आचामेद्वयस्तु वै द्विजः । सुरापाणेन तत्तुल्य-
मित्येवमपिरब्रवीत् संवत्येति” । सुखं संवत्य अक्षोम-